

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο, γεια σου

Καθώς οι βαλίτσες γεμίζουν για το ταξίδι της επιστροφής σκέφτομαι πόσες αποσκευές κουβαλάμε από τη ζωή καθώς ταξιδεύουμε στο χρόνο. Και μέσα σ' αυτές τις αποσκευές πόση επικοινωνία έχει χωρέσει. Με πόσους ανθρώπους δώσαμε τα χέρια σε μια φιλική χειραψία, με πόσους μοιράσαμε κάποιες χαρές και κάποιες λύπες, με πόσους δεθήκαμε σε μια ωραία εκδήλωση, μια μελωδία, μια συζήτηση, μια ευχή. Και κάποιους άλλους που αποστραφήκαμε τη συντροφιά τους, την παρουσία τους, τη μνήμη τους.

Τιατί, όπως το είπε ο σοφός, μην κρίνεις το χαρακτήρα μου από τη συμπεριφορά μου. Ο χαρακτήρας μου είμαι εγώ, αλλά η συμπεριφορά μου εξαρτάται από εσένα. Άνθρωποι που αδιαφορήσαμε για την παρουσία τους και κλείσαμε την πόρτα. Μέσα στη ζωή υπάρχουν πολλά, αλλά εκείνο που ξεχωρίζει είναι οι άνθρωποι που επικοινωνήσαμε μαζί τους. Και δεν είναι μόνο αυτοί που γνωρίσαμε γιατί κι αυτή μας πουβέντα είναι επικοινωνία με πολλούς, όσους μας διαβάζουν φυσικά.

Ξέρεις, έκανα πολλά χρόνια στο ραδιόφωνο κι έζησα αυτή την επικοινωνία. Μια παράξενη αλλά ουσιαστική επαφή. Είσαι μόνος σ'ένα δωμάτιο κάνεις μια μοναχοκουβέντα κι όμως δεν είσαι μοναχός. Νοιώθεις να είναι δίπλα, τριγύρω σου τόσοι σκορπισμένοι στη μεγάλη τούπη πόλη και στο Γούλονγκον και στο Νιούκαστελ και στο Μπίσμπαν. Καταλαβαίνεις τι είναι αυτό; Έκανες ραδιόφωνο και το έζησες. Κι όταν σου λένε «σε ακούω», νιώθεις την επικοινωνία που έχεις με πολλούς.

Είχα την ευκαιρία να ασχολούμαι με προβλήματα και αισθήματα ανθρώπων που περπατούσαμε στον ίδιο δρόμο, απόψεις που ήταν και για δικά τους ζητήματα κι εκεί ερχόταν κάτι σαν ταύτιση. Και δεν είπα ποτέ πως ήταν και δικές μου καταστάσεις.

Πήγα από το γάμο των παιδιών μας κατ' ευθείαν στο ραδιόφωνο -το ελληνικό πρόγραμμα πάντα το πρώτο, 6.00 το πρωί- μίλησα για την ενηλικίωση, το γάμο των παιδιών γενικά, καμία συζήτηση τι ένιωθα εγώ κι ότι ήμουνα ξενύχτης. Άλλη μια φορά, ο κυρ-Αντρέας απ' το Μπρίσμπαν μου ζήτησε με γράμμα, αν του βάλω ένα τραγούδι «τα μαύρα, Γιαννούλα μου». Θα σήκωθει 5,00 – δεν είχαν αλλάξει ώρα στο Κουίνσλαντ- να το χορέψει. Και είχε πεθάνει η μάνα μου, κράτησα τα δάκρυα και το έβαλα το τραγούδι. Και μου έγραψε μετά τον ρώταγαν στην εκκλησία αν το χόρεψε.

Επικοινωνίες σου λέω. Επικοινωνίες που έγιναν αναμνήσεις, επαφές με μια μελωδία που ακούσαμε, που τραγουδήσαμε μαζί κάποιους καιρούς, που μας θυμίζει μια εποχή, μια κατάσταση. Κάποιες συνθήκες που ζήσαμε μαζί, κάποιους ενθουσιασμούς και κάποιες λύπες που

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

- Κάνει τις ανθρώπινες σχέσεις πιο ευχάριστες και πιο φιλικές
- Διευρύνει τον πνευματικό ορίζοντα του ανθρώπου, αφού ανταλλάσσονται πληροφορίες και απόψεις
- Μαθαίνει το άτομο να συναναστρέφεται με διαφορετικούς τύπους ανθρώπων και να γνωρίζει τις ιδέες, τις αξίες και τα ενδιαφέροντά τους

μοιραστήκαμε.

Επικοινωνία, μεγάλο κοινωνικό αγαθό, ουσία ζωής. Ομορφιά ζωής, πολλές φορές κι ένα χαμόγελο μπορεί να ομορφίνει μια δύσκολη μέρα. Σταματάω, με ένα καλώς να όρθεις και με το ποιηματάκι μας, μια ανάμνηση από τις όμορφες παιδικές μου επικοινωνίες. Ελα, μωρέ, ένα φλερτ ήταν που μου ομόρφαινε τα φτερουγάσματα, εκείνα τα σκιρτήματα της εφηβείας.

ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Μην κλαίς που ο ήλιος έγειρε
Κι η μέρα μένει πίσω.
Κοίταξε στο παράθυρο
Να, δίπλα στο γεράνι
Οι μνήμες έσπουσαν χορό.
Η σχολική καμπάνα,
Τ' άλλα παιδιά, τα όνειρα
Της στερημένης νιότης....
Χάδια που δεν ετόλμησαν,
Ελπίδες που ξεφτίσαν....
Κι ύστερα οι ώρμες χαρές
Και προσφορές κι απολαβές
Πόσες, αλήθεια, πόσες!
Απόψε στο πλιόγερμα
Ήρθαν οι μνήμες πάλι.
Κι ήρθες κι εσύ.

Σ' ευχαριστώ για το χαμόγελό σου.

Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γειά σου κι' εσένα Γρηγόρη,

Τα ψέματα τέλειωσαν και... αναγκάζομαι να επιστρέψω την Τρίτη στο Σίδνεϊ. Άλλωστε, άκουσα τη φήμη πως μαζεύουν υπογραφές για να φύγω από την Ελλάδα μήπως και βρέξει γιατί πιστεύουν πως όσο είμαι εδώ θα έχουν τον καιρό του Σίδνεϊ.

Στην πραγματικότητα, οι βαλίτσες μου έχουν γεμίσει αναμνήσεις και έχω πεθυμόσει την οικογένεια, τους φίλους και καλούς συνεργάτες μου. Πάντως, και σήμερα το ποίημά σου κλέβει την παράσταση γιατί εμένα τουλάχιστον με ταξίδεψε 65 και πλέον χρόνια στο παρελθόν, στην πρώτη μου αγάπη, «της στερημένης νιότης.... / Χάδια που δεν ετόλμησαν, / Ελπίδες που ξεφτίσαν....».

Εκανε καλοκαιρινές διακοπές με τη γιαγιά της στον όροφο πάνω από τον δικό μας και ένα βράδι στραβοβαίμιασα να την κοιτώ στην κουβεντούλα μας 2,5 ωρών, με ανικανοποίητο ερωτισμό. Δεν έχει σημασία τί λέγαμε, αλλά πως σήμερα «Ήρθαν οι μνήμες πάλι. / Κι ήρθε κι αυτή.»

Οπως εσύ, η ζωή μου όλη είναι μια επικοινωνία γιατί πάντα με απασχολούσε η κοινωνία, είτε επαγγελματικά, είτε από ενδιαφέρον για τα κοινά. Πρέπει να πω ότι επαγγελματικά δοκίμασα και το ραδιόφωνο που ήταν μια πολύ ενδιαφέρουσα εμπειρία επειδή είχε την αμεσότητα που λείπει από την εφημερίδα. Ομως στην εφημερίδα τα γραπτά μένουν, verba volant, scripta manent. Στο ραδιόφωνο και ειδικά στη δική μου εκπομπή, ο ακροατής είχε τη δυνατότητα να εκφράσει την άποψή του και επειδή ήταν πολιτικό το περιεχόμενο, μερικοί ακροατές ήταν πολύ επιθετικοί. Η καλύτερη επικοινωνία, όμως, είναι με φίλους ακόμη και όταν υπάρχει διαφωνία χωρίς καυγά. Πιστεύω ακράδαντα το «μη με κρίνεις από τους συγγενείς μου γιατί δεν τους διάλεξα, κρίνε με από τους φίλους μου». Στους οποίους μπορώ να δείξω κόκκινη κάρτα όπως κάνουν οι διαιτητές και να τους βγάλω από τη ζωή μου, αν παραβιάσουν την αξιοπρέπειά μου.

Συμφωνώ μαζί σου πως επικοινωνία δεν είναι μόνο τα λόγια, μπορεί να είναι και ένα τραγούδι, ένας πίχος, ένας τόπος, μια ζωγραφιά που σου θυμίζουν όμορφες στιγμές.

Στην πλικία μας, καλέ μου φίλε, αυτές οι θύμησες για επικοινωνίες του χθες, αλλά και του σήμερα είναι ο θησαυρός μας, η μόνη αποταμίευση που μετράει. Εχουμε συνειδηποτούσει την ματαιότητα του οικονομικού πλούτου που δεν μπορεί ν' αγοράσει την υγεία σου, να εγγυηθεί την μακροζωία σου και να εξασφαλίσει την ευτυχία σου. Ομως, για να λέμε όλη την αλήθεια, χρειάζεται και η οικονομική άνεση για να μην κοιμηθούμε στην ύπαιθρο και για να έχουμε τα προς το ζειν... Καλή αντάμωση φίλε μου!

